

John Mayall & The New Band

John Mayall, veu, guitarra i teclats

Rocky Athas, guitarra elèctrica

Greg Rzab, baix

Jay Davenport, bateria

Tom Canning, teclats

ACTIVITAT PARAL·LELA:

Projecció del documental *The Godfather of British Blues* (Eagle Rock Ent. Ltd, 2004). Versió original en anglès subtitulada en castellà

Documental enregistrat amb motiu dels 70 anys de **John Mayall**, l'any 2003, repassant la seva extensa carrera a través d'arxius inèdits i testimonis de músics i amics.

Sala Petita. 19 h. Entrada gratuïta

EL PADRÍ DEL BLUES BRITÀNIC A L'AUDITORI DE GIRONA

La paraula llegenda es fa petita per descriure la carrera de **John Mayall**. La seva banda durant quaranta anys –**The Bluesbreakers**– es va convertir en una autèntica escola de blues, per la que van passar alumnes tant especials com **Eric Clapton**, **Jack Bruce**, **Mick Taylor**, **Mick Fleetwood**, **Peter Green** o **Blue Mitchell**, entre molts altres.

JOHN MAYALL

John Mayall, nascut a Cheshire el 1933, és un dels bluesman més reputats del món i un dels pilars del blues britànic i mundial. El 1955 va fundar el seu primer grup **The Powerhouse Four** i posteriorment, la seva banda més famosa, **The Bluesbreakers**, que va comptar amb la col·laboració de guitarristes com **Eric Clapton**, **Peter Green** o **Mick Taylor**. La formació va aconseguir fer discos excel·lents durant la dècada dels 60, com l'àlbum *Bluesbreakers*, en la portada del qual apareix **Eric Clapton**. Quan **Clapton** deixa la formació per formar **Cream**, **Mayall** busca un nou guitarrista. Així és com **Peter Green** entra en el grup i edita *A hard road*. Més tard, **Green** també marxaria per fundar **Fleetwood Mac**.

El seu lloc l'ocupa **Mick Taylor**, i enregistren *Crusade*, un dels àlbums llegendaris del blues. Posterior-

ment, **Taylor** també deixaria el grup per integrar-se als **Rolling Stones**.

A partir de 1969, **John Mayall** enregistra els posteriors treballs sota el seu nom. Durant la dècada dels 70 va fusionar el blues i el jazz, aconseguint un so tipus big band amb tocs de swing. Més tard, combina el blues amb el country i el funky, americanitzant totalment la seva música. A partir dels 80, **Mayall** torna al so blues rock dels primers temps. I en aquesta línia s'ha anat mantenint fins ara: el 2007 edita l'àlbum *In The Palace of The King*, el 56è de la seva carrera, un treball d'homenatge a l'obra de **Freddy King**. El 2008 va tancar l'etapa dels **Bluesbreakers** per iniciar, només un any després, una nova aventura amb **The New Band**, amb la que el veterà bluesman segueix demostrant la seva vitalitat imparabile.